

श्री गणेशजी की आरती

जय गणेश जय गणेश जय गणेश देवा ।
माता जाकी पार्वती पिता महादेवा ॥ जय.
एक दन्त दयावन्त चार भुजा धारी ।
माथे सिन्दूर सोहे मूसे की सवारी ॥ जय.
अन्धन को आँख देत कोठिन को काया ।
बाँझत को पुत्र देत निर्धन को माया ॥ जय.
हार चढे फूल चढे और चढे मेवा ।
लड्डुअन का भोग लगे सन्त करे सेवा ॥ जय.
दीनन की लाज राखो, शम्भु पुत्र वारी ।
मनोरथ को पूरा करो, जय बलिहारी ॥ जय.

आरती गणपतीची

सुखकर्ता दुःखहर्ता वार्ता विघ्नाची ।
नुरवी पुरवी प्रेम कृपा जयाची ॥
सर्वांगीं सुंदर उटि शंदुराची ।
कंठीं झळके माळ मुक्ता-फळांची ॥१ ॥

जय देव जय देव जय मंगलमूर्ती ।
दर्शनमात्रें मनःकामना पुरती ॥धृ ॥

रत्नखचित फरा तुज गौरीकुमरा ।
चंदनाची उटि कुंकुमकेशरा ॥
हिरेजडित मुगुट शोभतो बरा ।
रुणझुणती नुपूरें चरणीं घागरिया ॥२ ॥

लंबोदर पीतांबर फणिवरबंधना ।
सरळ सांड वक्रतुंड त्रिनयना ॥
दास रामाचा वाट पाहे सदना ।
संकटीं पावावें निर्वाणीं रक्षावें सुरवरवंदना ॥३ ॥

आरती श्रीगणपतीची

शेंदूर लाल चढायो अच्छा गजमुखको ॥ दोंदिल लाल बिराजे
सुत गौरीहरको ॥ हाथ लिये गुडलड्डु सांई सुरवरको ॥
महिमा कहे न जाय लागत हूं पदको ॥१॥ जय जय जी
गणराज विद्यासुखदाता ॥ धन्य तुमारो दर्शन मेरा मन रमता
॥धु.॥ अष्टौ सिध्दी दासी संकटको बैरी ॥ विघ्नविनाशक
मंगलमूरत अधिकारी ॥ कोटीसुरजप्रकाश ऐसी छबी तेरी
॥ गंडस्थलमदमस्तक झूले शशिवहारी ॥जय॥२॥
भावभगतसे कोई शरणागत आवे ॥ संतत संपत सबही
भरपूर पावे ॥ ऐसे तुम महाराज मोको अति भावे ॥
गोसावीनंदन निशिदिन गुण गावे ॥ ३॥जयजय जी.....

आरती शंकराची

लवथवती विक्राळा ब्रह्मांडी माळा ।
विषें कंठ काळा त्रिनेत्रीं ज्वाळा ॥
लावण्यसुंदर मस्तकीं बाळा ।
तेथुनियां जळ निर्मळ वाहे झुळझुळं ॥ १ ॥
जयदेव जयदेव जय श्रीशंकरा ।
आरती ओवाळूं तुज कर्पूरगौरा ॥ धृ ॥
कर्पूरगौरा भोळा नयनीं विशाळा ।
अर्धांगीं पार्वती सुमनांच्या माळा ॥
विभुतीचें उधळण शितिकंठ नीळा ।
ऐसा शंकर शोभे उमावेलहाळा ॥ २ ॥
देवीं दैत्यां सागर मंथन पैं केले ।
त्यामाजी अवचित हळहळ जे उटले ॥
तें त्वां असुरपणें प्राशन केलें ।
'नीलकंठ' नाम प्रसिद्ध झालें ॥ ३ ॥
व्याघ्रांबर फणिवरधर सुंदर मदनारी ।
पंचानन मनमोहन मुनिजनसुखकारी ॥
शतकोटीचें बीज वाचे उच्चारी ।
रघुकुळटिळक रामदासांतरी ॥ ४ ॥

आरती देवीची

दुर्गे दुर्घट भारी तुजविण संसारी ।
अनाथनाथे अंबे करुणा विस्तारी ।
वारी वारी जन्ममरणातें वारी ।
हारी पडलों आता संकट नीवारीं ॥ १ ॥

जयदेवी जयदेवी महिषासुरमर्दिनी ।
सुरवर ईश्वरवरदे तारक संजीवनी ॥ धृ ॥

त्रिभुवनभुवनीं पाहतां तुजऐसी नाही ।
चारी श्रमले परंतु न बोलवे काही ।
साही विवाद करितां पडले प्रवाहीं ।
*ते तूं भक्तांलागी पावसी लवलाहीं ॥ २ ॥

प्रसन्नवदने प्रसन्न होती निजदासां ।
क्लेशांपासुनि सोडवि तोडी भवपाशा ।
अंबे तुजवाचून कोण पुरविल आशा ।
नरहरि तल्लिन झाला पदपंकज-लेशा ॥ ३ ॥

आरती विठ्ठलाची

येई हो विठ्ठले माझे माउली ये ॥

निढळावरी कर ठेवूनि वाट मी पाहें ॥ धृ ॥

आलिया गेलिया हातीं धाडी निरोप ।

पंढरपुरीं आहे माझा मायबाप' ॥ १ ॥

पिवळा पीतांबर कैसा गगनीं झळकला ।

गरुडावरि बैसौनि माझा कैवारी आला ॥ २ ॥

विठोबाचें राज्य आम्हां नित्य दिपवाळी ॥

विष्णुदास नामा जीवेंभावे ओवाळी ॥

येई हो विठ्ठले ॥ ३ ॥

असो नसो भाव आम्हां तुझिया ठायां ।

कृपादृष्टि पाहें माझ्या पंढरीराया ॥ ४ ॥

॥ भजन ॥

घालीन लोटांगण, वंदीन चरण । डोळ्यांनी पाहीन
रूप तुझे । प्रेमे आलिंगीन, आंनदे पूजिन । भावे
ओवाळिन म्हणे नामा ॥ १ ॥ त्वमेव माता च पिता
त्वमेव । त्वमेव बंधूश्च सखा त्वमेव । त्वमेव विद्या
द्रविणं त्वमेव । त्वमेव सर्वं यम देवदेव ॥ २ ॥ कायेन
वाचा मनसेंद्रियैर्वा, बुद्धयात्मना वा
प्रकृतिस्वभावात् । करोमि यद्यत् सकलं परस्मै,
नारायणायेति समर्पयामि ॥ ३ ॥ अच्युतं केशवं राम
नारायणं, कृष्ण दामोदरं वासुदेवं हरि । श्रीधर माधवं
गोपिकावल्लभं, जानकीनायकं रामचंद्र भजे ॥ ४ ॥

हरे राम हरे राम, राम राम हरे हरे ।

हरे कृष्ण हरे कृष्ण, कृष्ण कृष्ण हरे हरे ।

मोरयारे बाप्पा मोरयारे

मोरयारे बाप्पा मोरयारे, मंगलमूर्ती मोरयाऽऽ
